

Sommerens blå

Sommeren kalder os ud
Hvor svalen er fri igen
Solen er varm
Og vejen er støvet

Kornet bølger som guld
Vi har vandret i tusind år
Nu mødes vi her
Hvor alting springer ud

Blå kornblomst,
Du lægger dit blad i mit skød
Og lyset du breder
Så nænsom og så blød
Alt, hvad jeg bar, bærer du for mig
Blå kornblomst,
Håbet blomstrer i dig.

Sommerbrisen er blid
Det dufter af hyben i flor
Foden er bar;
Skraber i sandet

Døsig blunder vi hen
Hvor minderne flimrer igen
Som lysende rav
De små springer ud

Dybblå hav,
Du er den smukkeste drøm
Og spejlet du breder
Så nænsom og så øm
Vi kaster os ud i din brusende favn
Dybblå hav,
Du strømmer inde i mig.

Husker du bålet,
der brændte på stranden i går?
Ilden der slugte
alle de glemte år?
Min rød-gule flamme,
Er der mere endnu?

Åh himmel blå,
Du henter mig ved min dør
Og når aftenen kommer
Så lægger du dit slør
Stjerneklar – under din himmel vi var
Min himmel blå,
Jeg venter her på dig.

